

gjøre det, der i det Mindste paa Sagens nærværende Standpunkt maa ansees for at være det Rigtigste, saa kan jeg ikke nægte, at jeg vilde foretrække, at den første Passus af § 28 gik ud, fremfor at foretage nogen anden Forandring i Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Folkethinget.

Besfely: Det kunde synes noget forunderligt, at jeg med Hensyn til § 28 ikke er af den samme Mening, som den høitærede Finantsminister

Formanden: Jeg maatte maaffee tillade mig at gjøre opmærksom paa, at § 28 dog egentlig først kan komme under Discussion paa sit Sted, uden forsaavidt den kommer i Forbindelse med det Spørgsmaal, der foreligger, nemlig om hvorvidt Udtrykket „bortfalder ved Vacance“ bør ombyttes med Udtrykket „bevilges indtil Vacance“.

Besfely: Ja, den høitærede Formands Bemærkning er jo vistnok fuldkommen i Overensstemmelse med Forretningsordenen. Det var ogsaa kun som Indledning jeg omtalte § 28, fordi jeg onskede, at fremsatte en Bemærkning med Hensyn til det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Afd. Landssthingsmand fra Kjøbenhavn (Blechingsberg), og da dette Ændringsforslag ogsaa fremtræder ved § 28, og da, saavidt jeg skjønner, hele Betydningen af denne Paragraphs første Passus vil forvanskes, dersom Ændringsforslaget vedtages, fordi man dog i § 28 maa beholde de samme Udtryk, som findes i nærværende Aars Finantslov, var det, for at vise, hvilken Indflydelse dette Ændringsforslag saaledes vil have paa hele Finantsloven, at jeg troede, det var nødvendigt nærmere at omtale § 28. Jeg skal nu kun tilføje, at jeg troer ikke man kan udelade den første Passus af § 28, idet deri ogsaa er taget anden Forbehold, end det, der indeholdes med Hensyn til Vacance og personlige Tillæg. Jeg skal som et Exempel henviser til, hvad der i nærværende Aars Finantslov Pag. 57, under Justitsministeriet, er bestemt om, at Embedsmændene skulle være underkastede de Forandringer, som maatte ansees nødvendige ved en Omordning af Retsvæsenet. Jeg kan ikke være enig med den ærede Forslagsstiller i, at der skulde være noget Synderligt vund-

ret ved den forandrede Redaction. Jeg troer nemlig, at det maatte hedde „bevilges indtil Vacance indtræder“; thi ellers bliver det vistnok neppe meget mere tydeligt, end denne Clausul tidligere har været affattet. Vil man have en Forandring deri, da troer jeg, at det bedre kunde hedde saaledes: „Gagen bevilges kun til den nærværende Embedsmand“, eller et saadant Udtryk, hvormed det tydeligt blev tilkjendegivet, at det kun er til den nærværende Embedsmand, at Gagen er bevilget.

Jeg skal, uden at gaae ind paa det hele Spørgsmaal om Veivæsenet, tillade mig en Bemærkning med Hensyn til det, der indeholdes i Udvalgets Betænkning om Veivæsenet, idet det vil sees af Betænkningen, at det kun var en Pluralitet, som var enig i, at denne Bemærkning der skulde indføres. Jeg har ikke kunnet være enig i, at denne Bemærkning indførtes i Betænkningen; thi naar det hedder, at „det er anseet aldeles nødvendigt, at der normeres en fast Sum til nye Landeveies Anlæg, uafhængigt af, hvad Vedligeholdelsen af de gamle koste“, da har jeg ikke kunnet overbevise mig om, at det var hensigtsmæssigt at udtrykke et saadant Ønske, da det er bekjendt, at der allerede, saavel i det Forslag til en Finantslov, som foreligger, og i det Lovforslag, som blev fremsat paa den foregaaende Rigsdag, og som blev vedtaget og er gjældende for det nærværende Finantsaar, findes udtrykkeligt opført 3 forskjellige Rubriker om Veivæsenet, hvor der aldeles klart skjælnes mellem den Sum, der skal anvendes til nye Landeveies Anlæg og den, der skal anvendes til Vedligeholdelse af de gamle, tilligemed en 3die, som indbefatter Udgifter, som tildeels ere fælles. Jeg kan aldeles ikke indrømme, at det skulde være hensigtsmæssigt, at fremsatte Ønske om Noget, som allerede haves. Jeg har aldeles ikke kunnet tiltræde det, og det er ogsaa kun som Minoritet, at jeg troer, at maatte gjøre denne Bemærkning. Paa det samme Sted hedder det tillige i den foregaaende Passus, at forsaavidt Omkostningerne til Landeveies Vedligeholdelse ikke kunne bestrides med den Sum, der er foreslaaet, da maatte Bevillingen naturligvis være at forøge, men det bør ikke tages af den Sum, der skulde være foreslaaet til nye